

Nocturna lui Chopin

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- E luna într-un colț de zodiac
Cu fața-n puful multor nostalgii,
Mă uit la ea, suspin și mă prefac
Că-s fericit... doar tu poți să descrii

Ce-nseamnă toamna fără primăvară
Și ploaia rece fără curcubeu.
Așa sunt eu, un tren ce n-are gară
Când nu te simt vibrând la pieptul meu.

Îmi las obrazul pe fereastra lunii
Să-l mângâie nocturna lui Chopin
Și mă dezbrac la poarta pasiunii
Doar să-mi oferi un strop de oxigen.

- Mi-atinge timpul fruntea și se-nclină
De parc-ar recunoaște c-a greșit,
Iubirea mea, eu partea mea de vină
Mi-am asumat-o până la sfârșit.

Ce dacă viața are multe stații,
Oprește-te aici în burgul meu
Măcar puțin, spre alte destinații
Când vei pleca o să-nțelegi că eu

Las mâinile pe clape să-ți atingă
În fiecare noapte-un vis desculț,
Să-ți fie cald și-atunci când o să ningă.
La noi mi-e imposibil să renunț.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif